

struks fra Justitsministeriet, der er den kompetente myndighed i Danmark – vil kunne anmode en anden EU-medlemsstat om, at der indsættes en påtegning på en indberetning vedrørende en europæisk arrestordre, hvis det står klart, at fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre vil skulle afslås i Danmark. Dette vil eksempelvis kunne være tilfældet, hvis der er tale om en overtrædelse, der ikke er på den såkaldte positivliste, og som ikke er strafbar i Danmark.

3.6. Indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering

3.6.1. Schengenkonventionens artikel 95 indeholder regler om indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering. Disse regler omfatter i dag også indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, idet konventionen ikke indeholder særlige regler herom.

Konventionens artikel 95, stk. 1, videreføres i rådsafgørelsens artikel 26, der udtrykkeligt henviser til indberetninger i relation til en europæisk arrestordre eller på grundlag af en arrestordre udstedt i overensstemmelse med en aftale mellem EU og et tredjeland (der deltager i Schengen-samarbejdet).

Schengenkonventionen indeholder i dag ikke regler, der giver mulighed for at indlæse en europæisk arrestordre i Schengen-informationssystemet. Disse oplysninger udveksles derfor i dag via medlemsstaternes Sirene-kontorer i form af supplerende oplysninger.

Fremover etableres der adgang til at indlæse europæiske arrestordrer i SIS II, jf. rådsafgørelsens artikel 27, hvoraf det fremgår, at i de tilfælde, hvor en person begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, skal den indberettende medlemsstat indlæse en kopi af den originale europæiske arrestordre i SIS II. Medlemsstaten kan desuden vælge at indlæse en kopi af en oversættelse af den europæiske arrestordre til et eller flere af EU-institutionernes officielle sprog, men dette er ikke obligatorisk.

Da der således ikke er pligt til at indlæse en oversættelse af den europæiske arrestordre i SIS II, fastsættes det i rådsafgørelsens artikel 28, at den medlemsstat, der har foretaget en indberetning på baggrund af en europæisk arrestordre, skal videregive de oplysninger, som er nævnt i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, til alle medlemsstater i form af supplerende oplysninger.

Der skal i den forbindelse videregives oplysninger om den eftersøgte identitet og nationalitet, kontaktoplysninger på den judicielle myndighed i udstedel-

seslandet, angivelse af om der foreligger en eksigibel dom (dvs. en dom, der kan fuldbyrdes), en arrestordre eller en anden eksigibel afgørelse, lovovertrædelsens karakter og retlige beskrivelse, beskrivelse af de nærmere omstændigheder ved lovovertrædelsen, idømt straf eller strafferamme samt – så vidt muligt – andre følger af lovovertrædelsen.

For så vidt angår indberetninger om personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering på andet grundlag end en europæisk arrestordre (dvs. til tredjelande, som deltager i Schengen-samarbejdet), følger det af rådsafgørelsens artikel 29, at den medlemsstat, der har indlæst oplysninger i SIS II med henblik på udlevering, skal videregive en række oplysninger til alle medlemsstater i form af supplerende oplysninger. Det drejer sig i vidt omfang om de samme oplysninger, som skal videregives i relation til en europæisk arrestordre (se ovenfor) – og de supplerende oplysninger, som skal udveksles, er således oplysninger om den myndighed, der har anmodet om anholdelse, angivelse af, om der foreligger en arrestordre, en anden beslutning med samme retskraft eller en eksigibel dom, lovovertrædelsens karakter og retlige beskrivelse, en beskrivelse af, under hvilke omstændigheder lovovertrædelsen er begået, herunder tidspunkt, sted og omfang af den indberettedes deltagelse heri, så vidt muligt følgerne af lovovertrædelsen samt andre oplysninger, der kan være nyttige eller nødvendige for at efterkomme indberetningen. Disse oplysninger skal dog ikke meddeles, hvis der i medfør af artikel 27 eller 28 allerede er meddelt tilstrækkelige oplysninger til, at den fuldbyrdende medlemsstat kan efterkomme indberetningen.

Bestemmelserne i rådsafgørelsens artikel 28 og 29 svarer – med enkelte udbygninger – til, hvad der i dag gælder efter Schengenkonventionens artikel 95, stk. 2.

3.6.2. Schengenkonventionens artikel 95, stk. 5, regulerer tilfælde, hvor en medlemsstat ikke kan foretage anholdelse på baggrund af en indberetning med henblik på udlevering.

Bestemmelsen videreføres i rådsafgørelsens artikel 30, hvorefter en anmodning om anholdelse med henblik på udlevering eller overgivelse, der ikke kan efterkommes – enten fordi den anmodede medlemsstat har indsat en påtegning i forhold til indberetningen eller fordi undersøgelsen af, om der kan ske udlevering, ikke er afsluttet – skal behandles som en anmodning om meddelelse af den pågældende persons opholdssted.

3.6.3. Det følger af Schengenkonventionens artikel 64, at en indberetning i SIS om anholdelse med hen-